CIHM
Microfiche
Series
(Monographs)

ICMH
Collection de
microfiches
(monographies)

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

© 1999

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

National Library of Canada

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shall contain the symbol → (meaning "CONTINUED"), or the symbol ▽ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

Bibliothèque nationale du Canada

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole → signifie "A SUIVRE", le symbole ▽ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

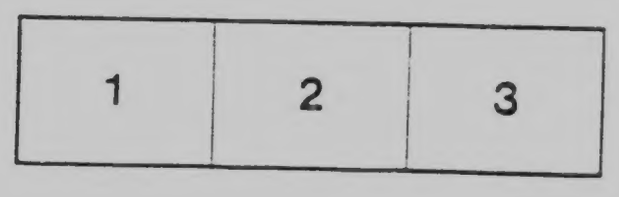

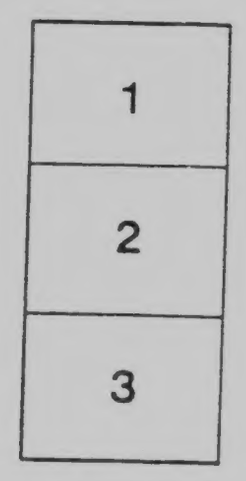

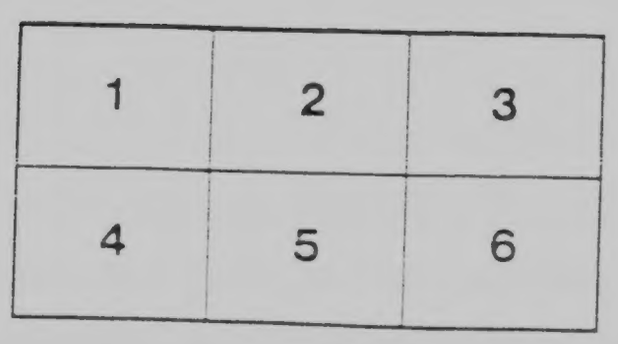

МАНІГРУЛА

Комедія в одній дії,
зі співами і
танцями.

написав

Я. МАЙДАНИК.

HUKR

НАКЛАДОМ РУСЬКОЇ КНИГАРНІ 850 MAIN ST.
WINNIPEG, MAN.
1915.

КОЛЯДИ І ЩЕДРІВКИ

на Різдво Христове і Богоявлене

з додатком

пісень страстних, воскресних і инших церковних пісень. Ціна **25** центів.

Робітничі Пісні

Найновійше видане українських робітничих пісень.

Ся збірка містіть в собі найгарнійші і найбільш люблені пісні, в котрих кождий сьвідомий український робітник дуже любує ся

Сї пісні зібрав і доповнив, всім українським робітникам дуже добре знаний, бувший борец за робітничу долю, Василь К. Головацький.

Ціна сеї книжочки лише 25 центів.

Пісні про Канаду і Австрію

четверте видане з гарними образками.

В сїй книжці суть пісні про долю емігрантів до Канади, і про їх жите у Канаді на ґенку, в майнах, на фармах і у Віннїпегу. Незвичайно гарне.

Ціна **40** ц., в міцній оправі **60** ц На 10 шт. 3 даром,

МАНІГРУЛА

Комедія в одній дії,
зі співами і
танцями.

написав

Я. МАЙДАНИК.

HUKRDUP
HUKRDUP
HUKRDUP

НАКЛАДОМ РУСЬКОЇ КНИГАРНІ 850 MAIN ST.
WINNIPEG, MAN.
1915.

PS 8525
A878
M3

ДІЄВІ ОСОБИ:

Джан Перейма, господар, літ трийцяти.

Явдоха, його жінка.

Нік, їх синок.

Штіф Пиріг — літ 45 типовий канадийський вуйко

Майк Генсьор

Яким Шабатура

Петро Гапійчук

їх бортівники.

Джек Курійчук, парубок.

Кейда Чапій, його коханка.

Андрух, товариш Петра.

Хаєм, жид.

Полїсмен.

Річ діє ся в однім місті провінції Манїтоби.

ПЕРША ДІЯ.

ДЕКОРАЦІЯ: Сцена представляє міську хату. Перед вікнами Явдоха пере шмате. Штіф і Майк грають в карти. Яким строїть скрипку а Петро направляє рукавиці.

ПЕРША СЦЕНА.

Штіф: Не трінькай, але як маєш грати, то грай!

Явдоха: Ви би, Штіф, ще й гуляти пішли...

Штіф: Або щож то я не належу до людий?

Явдоха: Не в голові вам, що роботи нема? Мені завинилисьте станцію. Жінка пише, що хату ліцитують, а вам лиш та »гола« в голові. Граєте від рана до вечера. Такий з вас в краю був ґазда!

Штіф: Не тра, щоби ви знали, який я був в краю ґазда. В вашім селї, то самі Гуцули, а в нас, бадю, то сама шляхта.

Явдоха: Ой, гірка година з такими шляхтичами. Мені здає ся, що така шляхта як ви, то на соломі спить, а зубами чіхає ся. Ха-ха-ха!

Штіф: Не тра, не тра, аби ся чіхала. Будьте певні, що я

дома не носив сорочку по штанах, так як в вашім селї носять.

Петро: Чи ви думаєте, що носити сорочку по штанх, то се приносить чоловікови ганьбу?

Штіф: На злодієви шапка горить! Видите як його то вкололо. Не маєш чого встидати ся тим.

Петро: З Штіфа, то був такий шляхтич, що носив цайгову камізельку, а паском був підперезаний.

Всї: (сміють ся).

Штіф: Гей, небоженьку, ти би менї зараз дав дуляра за той пасок, який я маю дома. Бадю, на два цалї широкий (показує) а довкола оббитий войськовими ґудзиками. Ти, небоже й вмреш а не будеш мав такого.

Всї: (Сміють ся).

Петро: Ви аби дарували менї його за дармо, то яб не хотїв.

Штіф: Не тра, аби я ще таким маніґрулам давав.

Майк: Виходїть, Штіф!

Явдоха: Вийшли би ви вже троха на двір, най хоч порядок зроблю. (На боцї): Десь людські хлопи аж в вечер приходять, а тут сидять цїлий день як на здикуції. Навіть спочити не має як християнин.

Штіф: Грайно, Якиме, може місес будуть троха лекші, бо їм щось нинї троха гірше.

Всї: (Тїшуть ся).

Яким: (Грає).

(Штіф і прочі співають, однак гра в карти йде дальше).

Спів:

Пропала надія, забило ся серце,
Заплакали очи мої;
Любив я дївчину і то ся минуло, —
Гіренько на світї менї.
Колиб вона знала любов мою щиру,
Вона би любила мене;
Вона би любила, як мати дитину
І серце би дала своє.
і. т. д.

Яздоха: Чиж то нема що любити? Десь певно післалисьте її хоч пару долярів сего року.

Штіф: А я вас питаю кілько вам посилав Джан як ви були в краю?

Яким: Співайте сеї-во Штіф, (грає).

(Штіф і прочі співають).

По Канадї ходжу,
Тай милї рахую;
Де мя ніч захопить —
Там переночую.
Канадо, Канадо!
Яка ти зрадлива;
Не одного мужа

З женов розлучила.
Приїхав в Канаду
Дуляри числити,
А тут мені кажуть:
Йди тайзи носити.

ДРУГА СЦЕНА.

(Входить Джек. В синім убраню,чорний капелюх з маленькими крисами і вишученим денком. З під капелюха визирає великий жмут волося покучерявеного. На чолї набитий ґудз).

Джек: Ади як гуцульня собі розбирає! Співають так як би на ніч повиїздили з кіньми.

Яким: А тобі може щось не рихт? Скажи радше хто тобі такий ґудз набив на чолї — а не називай людий Гуцулами.

Джек: Хто менї набив сей гудз (показує) се моя річ. А щож, так як ти, маніґруло, боїш ся носа показати межи люди?

Майк: О! ти файно вмієш показати того носа, але щось по тім носї бють...

Всї: (Сміють ся).

Петро: То десь батлею так його всадив хтось.

Джек: (Щось шепче Явдосї).

Штіф: Ей, не говорив би ти, один з другим, як нїчо не знаєш! Той йому набив ґудза на чолї, то се ще нїц вели-

кого. Заросте, загоїть ся. тай сліду не буде. Але поміркуй собі: Джек Фридови аж три зуби вибив, а се вже ніколи не заросте.

Петро: І ви таке, Штіф, похвалюєте?

Джек: (веселий) Три зуби, то ще байка. Але хто кого всадив ножем — я його чи він мене? — Щоби я ся брав балакати, як нічо не знаю. (злосний). То ті, санамаґан, переваляв ся рік в Канаді і вже ся робить мудрий! А що би він казав як би він був вісім літ, так як я або ви, Штіф.

Петро: Невжеж? (з усмішкою). То би не мав ані одного зуба, а Джек має ще всї.

Джек: Я вам скажу: я є добрий чоловік, але як мене ніхто не зачіпає. Але як мене хто зачіпить, то я тоді гірший чорта. І то вам кажу на шюр.

Штіф: Таже нині кождий такий християнин.

Джек: Скажіть так сами, Штіф, чи не Фрид мене перший зачіпив? Чому він мене не дозволяв ся чи можна брати мою Кейду в танець? Але то ті, санамаґан, не досить, що взяв її в танець, але ще зачав її кісувати в танци.
Ю дем райт жи правда! Він вже давно шукав собі зачіпки. Якось то водив її на сьов, а на галї кушив її айскрім... Я вже давно старав ся 'го пофіксувати... Аж в неділю здибав на галї.

Явдоха: Я чула, що тебе аж два полїсмани брали а ти не давав ся.

Джек: Ю бечу, жим сї не давав, але як тими кописткa-

ми злупили мене по пальцях, том сї мусїв піддати. (По хвилї) Але як би були не прийшли полїцмани, то мусїв би бути хтось забитий.

Майк: Йди, йди, Джек!

Джек: Що, нї? Ю бичу лай, жи був би хтось забитий.

Петро: Через таких-во така біда в Канадї. Через таких наш нарід так всюда понижають. Такі Джеки приносять ганьбу для нашого народа. Він має то за гонор, коли його полїсман провадить... — А дївчатка також такі знаходять ся. Її скорше подобаєть ся той,що добре грає в карти чи в кулї, на весїлю чи в галї зручно »файтує ся« батлею, то се на її гадку буде добрий ґазда. Але не дурний вигадав: Свій свого все здибле. Джеки з Кейдами а Кейди з Джеками. Яке їхало, таке і здибало. Порядний хлопець чи порядна дївчина нїколи не піде межи ту зграю, що розвалює собі голови, та провадять ся ріжні деморалїзації, а радше піде чи запише ся до якого товариства. Бере участь в житю просвітнім і полїтичнім. Словом: стає в ряди суспільности...

Штіф: (перериває) Буде, буде! Я вже видів таких порядних тай вчених. Такий якось то приходив менї льоти продавати як ти.

Явдоха: Чогож ти їхав до Канади, як ти такий порядний?

Петро: Отосьте, вуйно, мудре слївце сказали. — Чого я їхав як я такий порядний? — Я не маю себе за порядного, але хотїв бим, аби люди мали мене за люди. — Чиж ви думаєте, що Канада заповнена лиш такими, як от сї (показує

на Джека), що витворили нову, всїма погорджувану, націю »Ґалїшенс«?

Джек: (Сердито спльовує).

Петро: Ми повинні йти слїдами других людий і тим способом здобувати собі образоване, гідність...

Штіф: (перебиває) Як ти, небоже, маєш гаку пудеку, то ти можеш льоти продавати. Знаєш забити баки — о, нема що казати, знаєш.

Петро: Лоти продавати, се так само чесна робота. — Робити людий богачами — чи се щось поганого?

Явдоха: А щоб тобі по такій правдї і лице було чесне, коли кажеш, що то чесна робота. — Та чи тя з памяти викинуло тодї, як мій Джан і Джордж дали якомусь на льоти по 20 долярів, тай не пропало по нинїшний день?

Петро: Чого ви, вуйно, такі забавні, як вишєте килїшок горівки? (Сміючись): Чиж ви думаєте, що той, що натягнув вашого Джана тай Джорджя, то він не належить до тої зґраї Джекомахії? А ви думаєте, що він де рекрутував на таку безхарактерність? Не думайте, що всї такі, але треба вміти пізнавати їх.

Майк: А от Гарій вторік дав одному аж сто долярів тай лиш дим і нитка за ним.

Штіф: О, я, брате, бю таких! Я не дам ся здурити жидному, хоч-би ся Христом клав передімнов.

Раз на екстра ґеник заблукав ся один. Зібрав, вважнєте, купу маніґрантів і давай їм брехати за якусь Вотабаску. —

Не чув я тої бесіди, бо я був з »лайнен менами« на переді. А тут дали мені знати, гей на збитки. Дав я другому свою лайненбару, а сам лечу туда. Прибігаю в сам час, — він говорить як з рукава. Зробив я ся ніби дурний, ніби ненний, тай питаю: Чи не продали би сьте мені кілька льогів? »Чому ні? — каже — як того прининов сюда«. — Ану покажіть нану! »А ви знаєте читати?« — каже. —Що ви питаєте, покажіть ману. — Дав він мені ману, а я зараз таки перед ним в кавалочки подер. А він дивить ся на ту роботу, тай каже: »Та я тебе сватку ще нині до корту запакую!« — Невир май до корту, я вже там був, а ти, братчику хапай в руки шуфлю та темпай! — Я звертів ся за люзнов шуфлев, а сей в ноги, я за ним. Ех! як не пущу за ним шуфлев, а нарід аж лягає від сміху. Аби я здоров був! Ото — кажуть — вуйку, далисте 'му лекцію. Певно вже не піде більше на ґеник.

Всї: (Бухають сміхом).

Джек: Дай Боже здоровлє аби він ся з вами десь здибав.

Штіф: Не тра аби він сї зі мною здибав.

Майк: Швіцували бисьте, Штіф.

Штіф: Не тра, аби я швіцував.

Джек: З котрого ви повіта, вуйку.

Штіф: Не тра, аби я таким маніґрулам казав з котрого я повіта. — Як тобі давно не казав, що мій повіт на села розібрали.

Джек: Такий старцун, за ним вже давно хробак шукає, а він ще жартувати хоче.

Штіф: Не тра, аби за мнов хробак шукав.Я ще то-рік в дічах розтяв 'го на двоє.

ТРЕТЯ СЦЕНА.

(Входить Нік. Хлопець 9 - літний)

Нік: Мамо.мамо! Я назбирав вісім батлїв по беках, а ті, що я віднїс, то Жид не хотів дати більше як кводра.

Петро: От видите! Замість посилати дитину до школи, то він йде батлї збирати, а як доросте, то піде також на галю.

Явдоха: (роз'ярена) Зась тобі від моєї дитини! Я йому мама, а не ти! (Гладить Ніка по голові). А щож, то я з тобою слюб брала? Ти диви ся, маніґруло, абись собі пошукав станції! Не хочу твоїх три доляри, тай тебе не хочу!Агій! Якесь насланє на мене, чи що?!

Штіф: То все таке.

Джек: (Виймає батлю алькоголю і дає Явдосї аби заправила) Нате-но, Явдохо, розпустїть і заправте, так як ви то знаєте.

Всї: (споглядають на батлю).

Явдоха: (Бере, заправляє і кладе на стіл. Штіф витягає з під ліжка хлїб на закуску).

Штіф: Дай Боже здоровля, Джек!

Джек: Шюр, Штіф!

(Пють всї кромі Петра; здоровкають ся).

Майк: Дайте Нікови килїшок горівки, місес!

Яким: Та де дитинї горівки?

Явдоха: (наливає й подає) На, синцю, напий ся, тай не буде тебе в серединї болїти.

Нік: (Пє і кладе чарку на стіл. Штіф починає нову колїю).

Джек: (ігноруючи Петра) Ми немо, але комусь оскома. Ха-ха-ха!

Штіф: Най терпить, як може.

Всї: (Бухають сміхом).

Явдоха: Покірне теля дві корові ссе, а бистре й одної не їме.

Всї: (Бухають сміхом).

Яким: Мовчи язичку будеш їсти кашку...

Всї: (Сміють ся).

Штіф: Як би се був хлоп не відзивав, то був би випив килїшок горівки.

Явдоха: Говоріть своє. Він може був би мовчав як був би знав, що Джек має батлю.

Штіф: Я все своє казав тай кажу. Ти диви ся з чого хлїб їш, а полїтику лиши другим.

Майк: Е, так зле не буде. Петро перепросить Джека.

Петро: А чоже ви би знайшли собі яку иншу бесіду, а не за мене? (Збирає ся і виходить).

Штіф: То ті, санамаґан, маніґрула! — Так як би го ніхто не знав.

Явдоха: (Підшита) Та то нема що дивувати ся. Його така ціла фамілія.

Джек: (Зриваєсь) Видите мисс, як би я був не зважав, що він ваш краян, то я був би 'го зараз пофіксував. Ю . чу, жи вам на шюр кажу.

ЧЕТВЕРТА СЦЕНА.

(Входить Джан з дінеркою в руках).

Джан: Ади, який тут празник. Хлопам ся добре поводить. (Здивований): Ов, і Джек тут є... А тебе коли з корту випустили? (Підсуває на ньому капелюх): Алеж ти, брате, гудзяру набив! І чим же він тебе так там всадив?

Джек: (несміло А чим же як не батлев.

Майк: Ет, що ви будете заглядати як сорока в кістку. Беріть-но отсе, що добре робить. (Подає фляшку): Але кидайте від разу два або три, бо ви свіжі.

Джан: (Пє на-раз два) Ов, але моцна! А хто то приніс? Каху!

Штіф: То Джек десь таку засватав.

Джан: А то ти, стара, заправляла?

Явдоха: Ти чо такий? Таже знаєш, що я, а не їмосьць.

Майк: Що то говорити. Хто годен, той не голоден.

Явдоха: А може би ви ся не посміпкували з мене?...

Яким: Вже то вони знають файно заправити. А ще як до дадуть якихось коріньчиків, то аж просить ся пити. Аби я так здоров!

Явдоха: А може би ви не посміхали ся з мене!

Майк: Но спр! Боже борони! Але, що правда, то правда, вмісте тай вже. От най скажуть Штіф. як якосьту Фридиха заправила, щоби її і пес не пив.

Штіф: А най її колєра возьме з її заправлюванєм. Цілу батлю попсувала.

Всї, а найгірше Явдоха: (бухають сміхом)

Штіф: Смійте ся! Вам добре сміяти ся а менї не до сміху, бо я дав доляра.

Джек: Або Фридиха виділа коли батлю? Як на великдень, так знов на великдень. Чоловік її як возьме пейду, то скоро втікає, аби 'го хто не затягнув до готелю.

Яким: Видите, я вже таких лукавих людий не люблю.

Джан: Я рахувати, свойов Явдохов не хвалю ся, що очи видять: Вона бувало ще в краю як спече паску, то бігме, аж ксьондз ся засміють, така файна і вдатна. Таки ціле село мало її за ґаздиню.

Джек: Не знати кому тут вірити: А во сей ваш маніґрула Петро казав, що їм одна жінка писок дерла аж до вух за пльотки.

Явдоха: (Пяна плаче) Видиш, я тобі не казала, аби ти його відправив? Ой Боже мій, Боже! Такий, вибачате, тихолїз буде менї гонору вривати!Та я йому баняком голову пібю, окропом очи вапарю! (До Джана): Тай тобі разом з ним! Я тобі казала, що я його не хочу!

Майк: Та ще нинї перед всїма казав, що як вап Нїк доросте, то буде бити ся по галях.

(Джан ходить сердитий по хатї, наренцї бере Петрові річи і кидає під поріг. Валїзку, убранє, черевики, а в решті бленькіт. Валїзу копає ногою).

Джан: Чекай, маніґрулю, я ти покажу чию жінку мени цинцурувати помежи люди.

ПЯТА СЦЕНА.

(Входить Хаєм. Явдоха носить ся бараболями).

Хаєм: Добрий вечер! Ну, містер Джан, коли менї віддасьте довжок? Вчера була пейда, а ви навіть не приходили до мене. Я вас прошу, Джан, може хоч десятку дасьте тепер... (Розглядаючись, побачив Штіфа й каже): Ов, і ти старий пес сидиш тут, коло фляшки? Нащо ти продав ту книжки на борт, що взяв у мене на пять долярів? Що то може бути свиню! Прийшов до мене, скривив ся, аби 'му дати книжку, бо не має що їсти, а воно, дїдьке, таки того самого дня продало за три доляри і пропило.

Штіф: (з криком) Я тобі зараз дам дїдька! Пропив, не пропив, але рахуґати своє: заробло тай віддам.

Хаєм: А щоби ти в криміналї робив, ти паскідник, ти!

(Явдоха в кутї струже бараболї).

Явдоха: То не лїпше було дати менї, Штіф, за те, що вас обпираю, та обдатую, але ви всї пропили?

Штіф: Дам вам всїм, ще вас чорт не хапає — дух світий при нас хрищених.

Хаєм: (до Джана) Ну, як же буде, містер Джан?

Джан: Йдїть, йдїть! Я вам завтра принесу.

Хаєм: Але принесїть, прошу я вас. (Виходить).

Явдоха: Це яка хороба вирве, а все до нас за грішми.

ШЕСТА СЦЕНА.

(Входить Кейда. В білявім капелюсі, довкола дрібненькі квіточки).

Кейда: Гело, Джек!

Всї: Гело, гело, Кейдї!

(Кейда розбирає ся, сїдає й говорить щось з Джеком).

Майк: Заграй-но щось, Якиме! Штіф підуть з пайпов трошка трісуна.

Всї: (Сміють ся.)

Яким: (грає коломийки).

Джек: Ходи, Кейдо, обернем ся з раз. (Джек з Кейдою гуляють, а відтак Джан з Явдохою, а Штіф встає і на місцї підтрясає ся й співає).

Штіф: (співає):

А я хлопець молоденький,
Все ми ся засіяв:
Котра дівка чорнобрива,
Кмигигир до мене!

Та як я ся засіваю,
Та як я ся вівкну:
Бідняж моя головонько —
Аж не виджу світа.

Та як мене молодого
Воспитирували, —
Дали мені синий кабат,
Тай червоні штани.

Ой ішов я вулицею
Темненької ночи,
Сидить біда на воротях —
Витрішила очи.

Я на біду тюга, тюга, —
Біда полетіла;
Як би була не палиця,
Булаби не з'їла....

Тай не співай небораку
Ні сеї, ні тої
Бо як я ти засіваю
Не зайдеш до дому.

Я гуляю я буяю
Нічо ся не бою
А за тії співаночки
Туду... мамі твої.

У-у-у-у.....!!!!

(потім свище і вівкає).

(Джек, Кейда, Джан і Явдоха перестають гуляти. Джек обтирає чоло).

Джек: Алем си лопнув як меду!

Явдоха: (До Джана) Йди но, Джаник, врубай мені троха патиків! (до Джека). Але Кийда виадукувала ся на гали, то так йде як снувавка.

Джан: (Виходить).

Кейда: Та що се, місес, за гулянє? чи ви лїпшого не виділи?

Джек: Як доха як гуляли в краю, то як їм став який парубок на ногу, то оттак (показує) підскакували з болю.

Явдоха: Не тра аби мені парубок ставав на ногу.

Штіф: Видите, давно сего не було, що тепер. Якісь, вважисте, повиходили люди, якісь дреси, якісь кацабайки... Кажу вам, в сій Канаді всьо до гори ногами перевертало се. Приїде маніґрант з краю гай довго робить ся несмілим, нїм те все пізнає.

Кейда: (розвиває пакунок і показує) Подивіть ся, місес, який я собі купила дрес.

Явдоха: А кілько коштує? Певно дала зо пять долярів.

Джек: Не тра аби вона дала пять долярів! — Вона купила десь в секенд генд сторі. А деж вона має гроші? Таже вона як який цент має, то все дає кавалєрови, аби її любив. Я не думаю вже більше за що си діти. Наколи бим ще раз її зобачив, що виводить дєвци з другими, то я їх обоїх нофіксую!

Кейда: Ти коли бачив, аби я кавалєрам давала гроші?

Джек: (наскакує) Не далась якосьту Нікови дуляра? кажи, не далась?

Кейда: А тобі що до того? Я йому пожичила, а не дала.

Джек: (іронічно) Пожичила, каже. На вічне віддаванє...

Явдоха: Ой, дівонько! — Ти як би віддала ся за него, то ніколи не бачила бись цена як слїпа курка зерна.

Джек: Ні, вуйно. — Але скажіть так самі Кілько вже раз менї за ню голову побили? Кілько я через ню в кортї ся насидів? (з плачем): А тепер вона тобі фіст показує. — А сей гудз (показує на чоло) через кого, Кейдо, як не через тебе? За кого я ся бив — га?

Штіф: Щем не видів, аби парубок перед дївков плакав.

Джек: Скажіть так сами, вуйку Штіф, як менї не має бути жаль, коли вона другим дає гроші?

Штіф: (злосний) А ти чо, як прийде лїто, валяєш ся цїлими днями по містї? А ти не годен з веснов записати ся тай десь виїхати в роботу, так як другі роблять? А ти ся спускаєш на дївочий гріш?! — Тьфу! на такого парубка!

Яким: А ви чо такі, Штіф? Таже знаєте, в містї все чоловік виє пікляночку пива зимного, ну, не без того аби ся часом батлина не з'явила. А в поли, знаєте, сего вже нема.

Майк: Хто хоче пса вдарити, то бука знайде, що то говорити. Ми як робили то-рік на Мекензові лайнї, то двайцять миль їхали ганґаров і завше привезли батлину або кичок.

Джек: (ображений) Що ви так гризите ся моїми грішми? (оглядає ся) А де є Нік? — Закличте но Явдохо Ніка.

Явдоха: (виходить і кричить) Нік, Нік, Ніку! а ходи сюда.

(Входить Явдоха, за нею Нік).

Джек: Слухай Нік! Маєш тут дуляра; махай до лікер штору і принеси батлю. Але гарьон, то дістанеш пять центів.

Нік: (виходить, а за хвилю вертає) А якої взяти? Бренді, чи тої до розпусканя?

Джек: Возьми бренді.

(Нік виходить. До хати входить Джан з дровами на руці).

Джан: Такі ті дрова дорогі, що най то світ не знає.

Майк: Тепер всьо дороге.

Яким: Я чув, що мають готелї скасувати, але перше мають збирати підписи, чи люди хотять, аби знести.

Джань А ви підписали би ся, Штіф?

Штіф: А деж я вмію писати?

Майк: Ну, але чи дали бисьте хрестик, як би до вас прийшли?

Штіф: Не тра аби я дав хрестик.

Явдоха: Та як знесуть готелї, то будете мати більше гроший, бо не будете пити.

Штіф: Або то що я буду з гроший цвяки робити? Я все своє казав тай кажу: Що нині чоловік варта вез кілїшка горівки? А не дай Боже слабости книжкої, то чим се християни занесе?

Яким: Е, як би так всї думали як ви, Штіф, то не зне-

сли би, але я чув, що богато за тим, аби скасувати, а найбільше жінки.

Джан: (до Явдохи) Не знав, чи і ти, стара, належиш до тих жінок? Може ви тут добре радити ся як я піду в роботу.

Всї: (сміють ся).

Явдоха: Або й жінки будуть голосувати?

Штіф: С сир! баби будуть в горшки голосувати.

Майк: Ет, що ми будемо за готелї говорити! Розкажіть-но, Штіф, як то ви підголили ся за півтретя доляря.

Штіф: А най 'го колєра возьме з його голенєм! Послухав дурного тай сам дурним зістав.

Яким: А то що, самі дурні йдуть голити ся?

Всї: (бухають сміхом).

Майк: Та розкажіть, Штіф, я думаю, що се чистий рабунок.

Штіф: Не рабунок, але дурний розум.

Всї: Та розповідайте, Штіф, як то зайшло, розповідайте.

Штіф: Бо ж я був в остатний раз ходив!—як би був доложив ще пятьдесять центів, то було би два пів-кички. Булиби ся люди забавили і я з ними.

Всї: Ну кажіть вже, кажіть.

Штіф: Та таке було: В суботу прийшли ми до міста: перейшли ся ба сюда, ба туда... Але Яким вступив до лїкир штору взяти батлину на неділю. А ми поставали під вікно, тай

оглядаєм батлї. Бил каже: Та коштує доляр, та доляр й пів а та аж два доляри. — Не знати кілько та коштувала би, що в середині́ла велика?—кажу я. »А ви як би занесли її« каже Бил. — Вже я би якось заніс її, коби лиш він менї її дав. А ті аж заходять ся від сміху. Вишнов Яким тай каже: »Пійдїть Штіф тай підголїте ся, та підемо нинї до фотографи. Завтра я буду писати лист, тай пішлемо до краю«. Послухав я дурнисько тай пішов. Приходжу — посадили мене на таке крісло, що лягає ся.(тай щось булькнув до мене. А я кажу: єс! Намочив він менї голову, а потім знов щось сказав, а я кажу: се! Ей, дивлю ся, а сей розбив менї яйце та менї на голову. Ех, як ся не зірву, та до него: Воцумерія, Джан?!

Всї: (Бухають сміхом).

Штіф: Сїв я знов, тай міркую: ого ми, небоже, обемінили голову, що не буду міг межи люд і показати ся. Але що робити? Вже чекаю кінця. — Скінчив він тай каже: »Орайт, Джек«. — Встав я, дивлю ся до люстра і самий себе не пізнаю. Кажу вам — о десять лїт молодший!

Явдоха: Такі сьте були файні, Штіф?

Штіф: Знаю же тре' заплатити а тут як на збитки не маю дрібних десять центів. Виймив я пятку, тай дав. Той пійшов до каси і відтіль приносить менї два доляри й пів. Наробив я крику, зачав садити 'му гелів, а тут прилетїло двох, тай мене за ковнїр, та на двір. Ще вибачте якийсь коннув ня в дверях.

Джек: Певно він мастив вас пахньощими миделками та олїйками, а, мусите знати, се дорого коштує.

Штіф: Аби єго баби мастили. лайдака одного! — Видите, від коли в Канаді, вже Богу дякувати семий рік, а ще ніхто мя не здурив. — Аби я так здоров, що вам правду кажу.

Явдоха: Ігі на вас! А ви чого клинете ся, таже ми вам вірим.

(Джек через цілий час Штіфового оповіданя пильно розмовляв з Кейдею)

Джек: (встає і дивить ся в вікно) От вже йде ваш приятель.

Джан: Який приятель?

Джек: А сей маніґрула, Петро. Що, не знаєте його?

Джан: А, в сам раз приходить! Я тепер маю ґуст пофіксувати його.

Явдоха: А Господь би йому не простив!

СЕМА СЦЕНА.

(Входить Петро і Андрух).

Андрух: Добрий вечер

Штіф: Дай Боже здоровля!

Андрух: (заходить та зі всім витає ся. Петро глядить на порозкидувані річи. а Джан ходить сердитий по хаті; готовий до бійки).

(Джек зрадливо тішить ся а Штіф мішає картами).

Петро: То котрий не мав роботи, та розкидав мої річи?

Джан: (грізно) Я!

Петро: А ви що? Женили ся чи що?

Джан: (дуже злосний) Ти маніґруло! То хто брав з сею жінкою слюб, я, чи ти? — Ну, кажи!

Петро: Христіть ся, Іване, а щож то я, Боже борони, вам жінку відбираю, чи що? (звертаєть ся до Явдохи): То що, Явдохо?

Явдоха: Ти не знаєш що, повішенику? Ти коли видів аби мені жінки роздерали писок за пльотки?

Петро: Маєш тобі напасть на гладкій дорозї. Чекайте, ми завтра побалакаємо, бо ви нинї троха пяні! (показує на чоло).

Явдоха: Зась тобі від мене! Я випила але не за твої гроші!

Джан: (кидає ся на Петра, якийсь час борикають ся, врешті Петро кидає Джана на землю і паде з ним також. Джек кидає ся з батлею а Явдоха з патиком).

Петро: Ґвалт, люди, ратуйте! Андруху, біжи за поліцманом.

(Андрух хоче йти. Явдоха в дверях не пускає, Андрух пручає її й вибігає. По хвилї Петро з розбитою головою вириває ся й тікає. — Все перепуджене. Джан ходить по хатї і від часу до часу поглядає у вікно).

Явдоха: (розпатлана, пяна заводить) Ой Джанику мій, Джанику! через такого маніґрулу поліцман возьме тебе до корту....

ОСЬМА СЦЕНА.

(Входить Андрух, за ним поліцман а відтак Петро. Штіф бере шапку й хоче йти на двір).

Поліцман: (не знаючи справи, затримує Штіфа.

Штіф: Мі но, містер, мі но файт. Ай ди но гу файт.

Явдоха: Та чекайте, Штіф, може треба буде посвідчити, а ви знаєте балакати по англійськи.

Поліцман: Гватеді тробел гір?

Явдоха: Кажіть, Штіф, що він собі самий шукав напасти і мене пускав в сміх, що мені люди писок дерли.

Штіф: Ай ди но, містер (показує на Явдоху), гі орайт, гі но файт; (показує на Джека і Джана) Джан і Джек файт Піт.

Поліцман: (хапає за ковнір Джана а відтак Джека й виходить).

(Явдоха і Кейді в голос заводять. Петро пакує свої ріни).

Штіф: Маєте щастє, що я не сказав за вас.

Яким: Дайте спокій, Штіф, а нам хто буде варити їсти?

Штіф: (здвигає плечима) А може той маніпрула справді нічого не винен... Пан Біг то святий знає.

(Заслона спадає).

КОНЕЦІ.

ОБРАЗУЙТЕ СЯ.

Кождий чоловік повинен дбати про те, щоби здобути як найбільше знаня і тим самим видобути ся з темноти. Памятаймо все, що лиш наше освідомлення не дасть нам загинути в морі брехнї і обманди, котрими всякі гешефтярі несвідомих людий омотують.

Тут наводимо деякі книжки видані Руською Книгарнею у Вінніпегу для нашого народа в Канадї.

Хай читанє наших видань принесе Вам радість і користь.

ВИСОКОПОВАЖАНІ ЧИТАЧІ!

З причини великої европейської війни зставалоб ся що неможливо дістати таких книжок, що для Українців найбільше потрібні в Канадї. Однак ми перед вибухом війни вспіли спровадити величезну скількість книжок зі старого краю, і самі видрукувалисьмо більше як сто ріжних видань самих найпотрібнїйших книжок, а іменно: шкільних букварів, читанка І. і ІІ. кляси, Лис Микита, незвичайно гарну книжку Краса і Сила і богато других повістий, наукових історичних і т. ин. книжок.

Маємо на складї велику скількість книжок зі Злучених Держав, котрі продаємо по оригінальній цїнї.

Хто буде замовляти старокраєві книжки, нехай вибере 2 — 3 книжки більше, щоб коли случайно забракло котрих, замовленє вислали безпроволочно.

Тепер якраз друкуємо: Рай і постун, Про полові справи, про Кармелюка Розбійника і т. д., котрі будемо поміщувати що тижня в часописи »Канадійськім Фармері«.

Буквар для українських шкіл. — Ціна примірника лише 25с

Рідний наш край обхопила пожежа війни. Книжок звідтам дістати годі а навіть нема надії, щоб в сім напрямі наступила скоро зміна. Щоб наші українські діти в Канаді і Америці на сім не терпіли, рішились ми видати так конечний шкільний підручник, яким є Буквар і

ШКОЛА НАРОДНА ЧАСТЬ II.

Буквар і І. II. читанка. Докладний передрук красвого виданя. Видане тих двох книжок коштувало богато гроший і роботи.

Новий збірник народних пісень дум і думок, коломийок і шумок, гагілок і пісень весільних. 25с

Коломийки. — Думки-коломийки. — Думи-думки. — Пісні весільні і до танцю. — Пісні новобранців. — Пісні рекрутські. — Пісні патріотичні. Ціна . **30с**

Пісні рекрутські, котрі можна співати підчас маршу на ногу, в часї расту, або в цугу і — **Пісні жартобливі.**. Видане друге. Ціна 20с

Розмова Поляка з Русином і роскази про Москалів. Сю книжку народ дуже любить читати, тому спішить ся з замовленями, бо не стане на складі. Ціна примірника 10с

Дивний сон. — Про чудо святих Дамазія і Панкрація. Книжка інтересна для кождого, хто хоче пригадати собі старокрасві віднусти. **10с**

Лист шинкаря до чорта. — Листи з пекла. Правдиве, сумне, але дуже цікаве оповідане, про те, як то всі пекольні сили спрягають ся, щоби бідного чоловіка вкінчати в нещасний наліг пянства. Коштує **25с**

З житя первісного чоловіка. З 23 рисунками. Вже сам заголовок книжки каже сподівати ся, що говорить ся там про дуже важні річи, бо і хтож не цікавий знати як жили наші прародичі або й теперішні такі люди, про яких такі дива кождий чує ще в дитинстві . . **25c**

Три княжевичі і чарівна птиця **10c**

Печера пустинника Ананії. Оповіданє з середних віків. **Зміст:** 1. Вальденбурський замок; — 2. Молодість графа Генриха; — 3. Третий напад. — 4. Печера пустинника; — 5. Тихе житє Герміни; — 6. Замок Фельсенгайма; — 7. Молодий торговицик соколів; — 8. Освободженє отця; — Наїзд на Фельсенгайм; — 10. Стріча розлучених; — 11. Конець діло хвалить. **25c**

Провидінє Боже все чуває! Оповіданє з часів наполеонської війни 1812 р. **Зміст:** Дивні вісти. — Маруся, сільська дівчина. — До Наполеона. — Бій з Москалями. — Москва. — Новий приятель. — Між Москалями. — Засуд. — Стріча. — Над Березиною. — Перехід через ріку. — Послідна побіда. — Туга Марусї. — Нова стріча. **25c**

Амалюнга або дочка дебрів. Займаюче оповіданє з часів боїв між Европейцями а Індіянами в Америцї. Ціна **20c**

Абу Каземові капцї. Є то така книжка з байками, що при читаню її треба добре оперезатись, щоб не пукнути **30c**

Асирійський цар Соломон. — Чортова корчма . . **10c**

Діявольська справа або як ксьондз Шмідт замордував Анну Авміллєр. Сензаційний опис злочину, якого довершив в Ню Йорку ксьондз на служници, з котрою оженив ся і сам собі дав слюб **25c**

Закон про відшкодоване робітників. Дуже старанно зібрані права коли робітник може упімнути ся о заплату за покалїчене при роботї. **10c**

Важнїйші права Канади. Одинока того рода книжка, яка поясняє права нашої нової вітчини. Є в нїй про права шкільні, шарваркові, умови, контракти за гомечети і пр. **35c**

Оповіданя для дітий з образками. Одинока книжочка для дітий, видана на заморській Українї. Цїла книжочка попередїлювана гарними образками. . . **25c**

Христос охотно приймає грішника. Цїна **5c**

Правовірний католик, або розказ про те, котра віра правдива. **10c**

Канадійські оповіданя **15c**

Рицар і смерть **5c**

Казки про Жидів **10c**

Гостинець з Канади **5c**

Історія церкви. Дуже потрібна книжка для християнської хати **25c**

Чому попи не женять ся. Важна розвідка . . . **10c**

Оборонець проститутки. Оповіданє **5c**

Розмова тверезого піяка Василя з Горівкою **5c**

Війна мужика з заяцем **5c**

Фармазони або як 30 господарів записали ся чортови і як то вони за 7 лїт, сїм місяцїв і 7 недїль дуже забогатїли. Ся книжка дуже інтересна; коштує . . **25c**

Слово правди. Книжка ся написана священиком Петровом, який поясняє дуже докладно яка повинна бути церков і як повинна відносити ся до полїтики світа. Коштує **15c**

Лис Микита. З німецького переробив д-р Іван Франко. Ся книжка з гарними образкоми, і друкована на гарнім папери. Сю книжку повинні читати молоді і старі. Байка в сій книжці є дуже смішна а рівночасно і поучаюча. Ціна лише **50с**

в гарній оправі **65с**

Що стало ся з Рудольфом? або трагедія на замку Маєрлінґ. Житє і таємнича смерть австрійського архикнязя Рудольфа і його любки баронівни Вечери. Тайні події з житя австрійського цісаря Франца Йосифа І., цісаревої Єлисавети і жінки Рудольфа архикнягині Стефанії. З 26 образками і портретами. 224 сторін друку.

Хто отже хоче довідати ся богато дечого про австрійських пануючих і про загальні їхні відносини до австрійської держави, хай перечитає собі сю книжку заборонену читати в Австрії. Ціна **60с**

В міцній оправі **80с**

Дальше читанє, котре так само є загальне для всїх а незвичайно інтересне є

Елисавета, мучениця на австрійськім престолї у світлї правди. — Се є незвичайно правдива і гарна історія про житє Єлисавети, її поводженє і мученичу смерть. В книжці сій є описана згадана смерть, подорожі і житє Єлисавети. Граф Маропи показує перший раз характер сеї високої пані, показує яка була, як далеко любила свій нарід і як богато спричиняла ся до помочи бідного поневоленого люду. В Австрії сю книжку заборонено друкувати. Книжка ся обіймає 224 сторін друку, з 30 гарними образками і протретами цісаря, цісаревої, прегарних замків і инших гарних образків. Ціна примірника **60с**

Великий русько-англійський тлумач. Се є практичний підручник до вивченя англійської мови в короткім часї й без помочи учителя. Провідник сей обнимає 320 сторін друку великого формату а містить: руську і англійську писану і друковану азбуку, практичну граматику, розговори на всякі случаї, гарний і повний англійсько-руський і русько-англійський словар, поділ часу, у'ри, ваги... Ціна $1.50
В золотиняній оправі, з золотими витисками 2.00

Жителї Марса. Дуже інтересне оповіданє про людий на Марсї і їх житє 10c

Історія о золотокрилім лицарю. о пірваній дивиці з дорогим брилянтом і о золотім замку 10c

Конець Титаніка. Правдивий, зворушаючий опис найбільшої морської катастрофи — про те, що більше як півтора тисячі людий згинуло в сїй катастрофі., а як другі ратували ся. З образками з катастрофи 40c

Іван Дурак та инші оповіданя. Найгарнїйші оповіданя славного російського фільозофа Льва Толстого. Ціна 25c

Мандрівки та пригоди шляхтича Чваньківського на полї, на морю та на війнах. З 12 образками. Оп. 50c

Історія о сїм мудрцях. Чудова історія про королївського сина, котрий через завість своєї мачохи сїм разів був під шибеницею, одначе на нїй не повис, а за те мачоху конї розносели на чотири вітри. Ціна . . 25c

Інститутка. Незвичайно гарне оповіданє. . . . 15c

Історія України-Руси. З портретами українських князїв та гетьманів; з додатком **Географія українських земель та розвідка про нашу мову.** Ціна 15c

Історія про сироту Івася. Правдива і зворушаюча історія, після оповіданя одного селянина 15c

Найновійший і найпрактичнійший Руско-англійський листівник або підручник до писаня листів в обох язиках — руськім і анґлійськім — в справах торговельних, промислових і т. п.

З Залученєм взірців ріжних урядових письм, приписів почтових, правил етикети (товариських приписів) щоденного житя, контрактів, оголошень, векслїв (нотів), правних приписів що до виданя векслїв, приповідок і діялектів (нарічя руських.) анґлійських і т. п.

Отсей підручник є призначений особливо до ужитку Українців в Канадї і Спол. Державах північної Америки, застосований до потреб і условин їх житя. Того роду листівник є конечно потрібний для Українців в кореспонденції (писаню листів з Анґлійцями і на від ворот). Уложив М. Б. Ясенівський, 288 сторін. Ціна одного примірника **75c**

В оправі **$1.00**

За сестрою. Є се найгарнійше оповіданє з козацької старини, сучасного письменника Андрія Чайковського, яке до тепер вийшло на канадійській Україні **25c**

RUSKA KNYHARNIA

850 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

ЧИТАЙТЕ

найбільшу і найпопулярнійшу руську часопись в Канаді, засновану 12 років тому назад і найбільше розповсюднену від океану до океану

„Канадийский Фармер“

Читачі знайдуть в нїй всї найважнїйші канадійські і загальні новини і богато ріжних цікавих артикулів.

Оголошеня в Канадийскім Фармері суть найлїпшим посередником між купцями а Українцями в Канадї.

В „**Канадийскім Фармері**“ найдете інтересні поучаючі статї, гарні оповіданя, дописи з ріжних околиць, новини зі світа, вісти з старого краю, як також дещо смішного.

Кождий письменний Українець повинен запренумерувати собі „КАНАДИЙСКИЙ ФАРМЕР“ коли хоче полїпшити свою долю.

„КАНАДИЙСКИЙ ФАРМЕР“ виходить що тижня і коштує: в Канадї річно $1.50, до старого краю і Спол. Держав річно $2.00.

Гроші висилати через **„money order“, „postal note“** або в реґістрованім листї на адресу:

„CANADIAN FARMER“

BOX 3656.

WINNIPEG, - - MAN.